

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **E. R.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
se sídlem Praha 2, Slavíkova 23

proti **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2

žalovanému:

I. **PaedDr. P. P.**
bytem X
II. **Ing. M. O.**
bytem X
za účasti: III. **Jan Kosík**
bytem X
IV. **J. J.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Milošem Kopeckým
se sídlem Praha 8, Feřtekova 739/16
V. **M. J.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Milošem Kopeckým
se sídlem Praha 8, Feřtekova 739/16

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2024, č. j. MHMP 298882/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo mj. zamítnuto jeho odvolání a odvolání dalších účastníků řízení a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 10. 2. 2023, č. j. P4/033580/23/OST/RAZ. Uvedeným rozhodnutím byl podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), schválen stavební záměr J. a M. J. (dále jen „stavebníci“) na novostavbu rodinného domu na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, při ulici X, včetně přípojek vody, splaškové kanalizace, dešťové kanalizace, revizních šachet, vsakovacího žebra a akumulární jímky, přípojky plynu, včetně oplocení, zpevněných ploch a teras na pozemku parc. č. XA a XB v k. ú. X, a dále na rozšíření distribuční sítě el. energie na pozemku parc. č. XA a XB v k. ú. X.

II. Obsah žaloby

2. V prvním žalobním bodě žalobce namítal rozpor záměru s urbanistickým charakterem území a nerespektování struktury jeho stávající zástavby, jakož ani požadavku na zachování pohody bydlení a kvality prostředí. Konkrétně tvrdil, že stavba je umístována na pozemek, který je s ohledem na svoji velikost, tvar a umístění zcela nevhodným pro umístění takto nadměrné stavby. Navrhovaná stavba tak strukturu stávající zástavby nepřiměřeným způsobem narušuje a zahušťuje. Předmětná stavba má velkou zastavěnou plochu i výšku a vymyká se tak svému okolí, které je tvořeno rodinnými domy. Stavba je umístěna v bezprostřední blízkosti hranice pozemku (0,6 m), což není v území typické a narušuje stávající zástavbu a působí stísněně. Navíc je stavba situována do nedostatečné vzdálenosti od domu žalobce (necelých 5 m), což s ohledem na rozměry obou staveb nelze považovat za dostatečné a způsobí zhoršení životních podmínek a narušení pohody bydlení žalobce. Stavba je rovněž oproti stavbě žalobce situována jihozápadním směrem, což nepřipustně zhorší osvětlení a oslunění domu žalobce. Vliv stavby bude nesrovnatelně vyšší, než je přiměřené poměrům daného místa. Stavba nerespektuje požadavky na oplocení stavby dle § 30 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy) [dále jen „PSP“]. Navrhované oplocení v podobě vysoké podezdívky (1,2 m) a skla se zcela vymyká charakteru oplocení dané ulice, pro něž je typické nízká podezdívka (0,5 m) a dřevěné nebo kovové plaňky nebo drátěné pletivo či plot.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

3. Žalobce v rámci tohoto žalobního bodu rovněž namítal, že se žalovaný výše uvedenými námitkami řádně nezabýval, a to ani jednotlivě, ani v jejich vzájemných souvislostech. Žalovaný toliko odkazuje na prvostupňové rozhodnutí a závazná stanoviska dotčených orgánů, to však nelze považovat za řádné vypořádání námitek. Nadto orgán územního plánování není příslušný k přezkumu souladu stavby s PSP a dotčené orgány nejsou oprávněny posoudit stavbu ve vztahu k narušení pohody bydlení a kvality a charakteru prostředí. Žalovaný sice rozebírá jednotlivé vlivy stavby, ty je však nutno posoudit komplexně z hlediska souhrnu všech vlivů záměru v kombinaci s jeho situováním na pozemku a dalšími jeho parametry, což se nestalo.
4. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítal, že situování stavby na pozemku nerespektuje § 22 odst. 3 PSP. Tvrdil, že stavební čára je v daném případě otevřená (nikoliv volná, jak tvrdí správní orgány) a je tvořena linií stávající zástavby na dané straně ulice P. Předmětná stavba překračuje stavební čáru o 3 m. K tomu žalobce odkázal na vyjádření k dané stavbě podané Městskou částí P. Doplnil, že dům na pozemku parc. č. XD zachovává otevřenou stavební čáru, žalovaným uváděná vzdálenost 3,13 m není měřena od hlavní hmoty objektu, ale od zastřešeného vstupu do domu a do garáže, který lze podřadit pod § 24 odst. 1 písm. e) PSP. Stejně tak otevřenou stavební čáru zachovává dům na pozemku XC, rozdíl uváděný žalovaným (4,8 m) je v terénu nezměřitelný. K odkazu žalovaného na výkres C.4.2 žalovaný uvedl, že potvrzuje existenci otevřené stavební čáry. Odkaz žalovaného na územní plán je mimoběžný, neboť záměr je posuzován podle PSP.
5. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítal, že stavba není v souladu s územně plánovací dokumentací a že mu nebyla dána možnost vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí. Předně uvedl, že stavba je umístována do stabilizovaného území, ve kterém je možné pouze zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti. Předmětná stavba uvedený pojem nesplňuje. Jedná se o novostavbu, tedy o rozšíření, nikoliv zachování stávající urbanistické struktury, nadto tato stavba dosavadní strukturu nerehabilituje, neboť ji rozšiřuje a narušuje. Stavba vybočuje z charakteru daného místa. Správní orgány se námitkou žalobce nezabývaly, pouze odkázaly na stanovisko dotčeného orgánu. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl správní orgán k závěru, že regulativ stabilizovaného území byl u dané stavby splněn, což činí toto rozhodnutí nepřezkoumatelným. Tímto posouzením pak nemůže být porovnání zastavěných ploch navrhované stavby a okolních staveb, neboť se mýlí s omezeními danými stabilizovaným územím, nevypovídá nic o zachování, dotvoření nebo rehabilitaci území a v konečném důsledku může vést ke kompletnímu zastavění stabilizovaného území. Dále žalobce v rámci tohoto žalobního bodu namítal rozpor záměru se zvýšenou ochranou zeleně. Tvrdil, že pozemek parc. č. XA je dosud nezastavěnou plochou v bezprostředním kontaktu s lesním pozemkem a že jeho zástavba je nepřípustná. Předmětná stavba stávající zeleň nestabilizuje, ale zabírá a zastavuje, a je v rozporu s územním plánem. Rovněž namítal, že na závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) nelze odkazovat, neboť s ním nebyl žalobce seznámen. Toto stanovisko nebylo zahrnuto mezi podklady, jejichž doplnění bylo žalobci oznámeno před vydáním napadeného rozhodnutí a žalobce neměl možnost se k jeho obsahu vyjádřit. Konečně žalobce žádal, aby soud přezkoumal závazné stanovisko žalovaného ze dne 9. 2. 2018, č. j. MHMP 231613/2018, a potvrzující závazné stanovisko MMR, a to ze shora uvedených důvodů.
6. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítal, že stavba je v kolizi se zájmem na ochranu lesa. V rámci uvedeného žalobního bodu žalobce uvedl, že pozemek stavby navazuje na lesní Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

porosty, jejichž význam je dán tím, že se jedná o součást kulturní památky zámku K. Dle stanoviska ze dne 11. 1. 2013, č. j. S-MHMP/1581229/2012/RVP/III/1023/Fra, je na daném pozemku, s ohledem na ochranu kořenového systému stromů na lesním pozemku, nepřipustné provádět zemní práce. S ohledem na uvedené žalobce tvrdil, že realizací podzemního podlaží a akumulární nádrže a vsakovacích těles dojde k narušení kořenového systému přilehlého lesního porostu. Pokud pak dojde k narušení stability přilehlých porostů, může dojít k ohrožení nemovitosti žalobce. Dále tvrdil, že se správní orgány uvedenými námitkami nezabývaly a nijak se nevyjádřily k přímému ohrožení přilehlých lesních porostů. V napadeném rozhodnutí nelze nalézt žádné věcné a relevantní odůvodnění přípustnosti daného záměru ve vztahu k zájmům na ochranu lesa. Podle žalobce je dáno nepřímé ohrožení lesa a ačkoli byly dány důvody pro vydání nesouhlasného závazného stanoviska ve věci ochrany lesa, bylo rozhodnuto opačně. Žalovaný nezohlednil žalobcem předložené podklady prokazující existenci úkonů, které vyžadují určitý odstup od hranice lesního pozemku. Aplikace § 2 odst. 4 správního řádu byla provedena chybně a nemohla odůvodnit vydání souhlasného stanoviska. Současně nebyla věc posouzena individuálně. Žalobce rovněž požadoval, aby soud přezkoumal závazné stanovisko ze dne 11. 1. 2013, č. j. S-MHMP/1581229/2012/RVP/III/1023/Fra, a potvrzující závazné stanovisko Ministerstva zemědělství. V případě potvrzujícího závazného stanoviska žalobce dále tvrdil, že s ním nebyl seznámen.

7. V pátém žalobním bodě žalobce namítal, že mu nebylo umožněno účastnit se ohledání na místě, při němž stavební úřad zjišťoval stav dřevin na dotčeném pozemku. Vypořádání námítky ze strany žalovaného je dle žalobce rozporné s § 51 odst. 2 správního řádu. Dále žalobce tvrdil, že v řízení nebylo doloženo rozhodnutí silničního správního úřadu o povolení připojení na pozemní komunikace. Rozhodnutí vydané k předchozímu návrhu stavby nelze jako podklad použít, neboť se vztahuje k jiné dokumentaci. Rovněž nebylo doloženo závazné stanovisko orgánu státní správy lesů s dotčením pozemku ve vzdálenosti 50 m. Stanovisko z roku 2013 bylo vydáno k jinému návrhu stavby na daném místě. Stávající záměr byl posunut blíže směrem k lesním porostům, a navíc došlo ke změně likvidace dešťové vody, která byla doložena až v roce 2023. Uvedené odlišnosti považoval žalobce za zásadní. Konečně žalobce tvrdil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 149 odst. 1 správního řádu, neboť do výrokové části nebyly promítnuty podmínky stanovené dotčenými orgány v závazných stanoviscích. Konkrétně nebyla promítnuta změna závazného stanoviska, která vydal žalovaný v postavení dotčeného orgánu, ze dne 11. 12. 2023, č. j. MHMP 2442856/2023, kterou byly nahrazeny podmínky č. 1 až 4. Žalobce nebyl seznámen s dodatkem hydrogeologického posudku ze dne 13. 10. 2023, neboť tento posudek nebyl uveden mezi podklady rozhodnutí, a to přestože se o něj napadené rozhodnutí opírá.
8. V šestém žalobním bodě žalobce namítal absenci základních údajů o kapacitě záměru ve výroku prvostupňového rozhodnutí, přičemž odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 8. 2009, č. j. 30 Ca 148/2008-144. Podle žalobce nemůže obstát argument žalovaného o tom, že počet bytů nemá vliv na soulad s právními předpisy, a současně nepostačuje odkaz na projektovou dokumentaci.
9. V sedmém žalobním bodě žalobce namítal, že nebylo prokázáno, že nedojde k poškození jeho stavby v důsledku vibrací vzniklých při realizaci záměru ve smyslu PSP. Správní orgány se nezabývaly tím, zda byly naplněny obecné požadavky na výstavbu, včetně negativního efektu vibrací. V projektové dokumentaci chybí popis opatření, která budou přijata, aby nedošlo k ohrožení stability a statiky sousedních pozemků a stavby žalobce. Chybí zajištění stavební jámy a technologické podmínky postupu prací. Odkaz na případné vymáhání

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

náhrady za vzniklou újmu prostřednictvím obecné odpovědnosti za škodu v soukromoprávní rovině nepostačuje.

10. V osmém žalobním bodě žalobce namítal nedoložení svého souhlasu s umístěním vrtů na svém pozemku parc. č. XE, které podle žalobce vyplývá z projektové dokumentace (výkres AS.01a, revize 10/2022). Provedením vrtů dle žalobce dojde k narušení horniny i v blízkém okolí. I pokud by byly vrty umístěny na samotné hranici pozemku parc. č. XF, jejich efekt tuto hranici přesáhne. Nadto realizace vrtů není možná bez zásahu do stávajícího oplocení žalobce na společné hranici pozemků.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

11. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí, na nějž odkázal, a navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
12. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že obdobná námitka byla podána v rámci odvolání a žalovaný se s ní vypořádal v napadeném rozhodnutí.
13. Na napadené rozhodnutí žalovaný odkázal i v případě tvrzení, podle kterého stavba není v souladu s územně plánovací dokumentací a žalobci nebyla dána možnost vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí. Dále žalovaný doplnil, že k souladu stavby s územně plánovací dokumentací se vyjádřil orgán územního plánování, jehož závazné stanovisko bylo v předchozím odvolacím řízení přezkoumáno nadřízeným správním orgánem a bylo potvrzeno. Žalovaný tak v této věci odkázal na závazné stanovisko a jeho přezkoumání nadřízeným správním orgánem, neboť není oprávněn přezkoumávat správnost těchto písemností (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2017, č. j. 2 As 230/2016-71). Žalovaný ověřil, že se s odvolacími námitkami dotčené orgány vypořádaly.
14. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný akcentoval, že žalobce byl účastníkem řízení z titulu svého možného dotčení vlastnického práva k sousední stavbě, resp. pozemku. Rozsah námitek, které je možné uplatnit, je omezen na námitky proti projednávanému záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Námitky, které se netýkají žalobcových subjektivních práv, jsou dle žalovaného nepřipustné (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, ze dne 1. 4. 2014, č. j. 5 As 91/2013-50, ze dne 4. 10. 2022, č. j. 10 As 522/2021-126). K posouzení veřejného zájmu, což ochrana lesa je, jsou kompetentní příslušné dotčené orgány, které se k záměru vyjádřily a daly kladná stanoviska a vyjádření. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením, že žalobce nebyl seznámen se závazným stanoviskem Ministerstva zemědělství, neboť předmětné stanovisko je součástí správního spisu stavebního úřadu a žalobce s ním byl seznámen již před vydáním rozhodnutí prvního stupně. Žalobce tedy nebyl nijak krácen na svých právech a byl seznámen se všemi podklady rozhodnutí.
15. K pátému žalobnímu bodu žalovaný zdůraznil, že ohledáním na místě byl zjištěn skutečný stav věci podle § 54 správního řádu. Ohledání bylo provedeno dne 10. 9. 2019 po doplnění spisu o usnesení ze dne 22. 8. 2019, č. j. MC P-KU 02587/2019, kterým bylo zastaveno řízení ve věci kácení z důvodu zpětvzetí. O ohledání byl sepsán protokol a pořízena fotodokumentace, dokument je součástí spisu, a to po celou dobu řízení, kdy žalobce do správního spisu opakovaně nahlížel. Se správním spisem byli všichni účastníci řízení seznámeni. Pokud žalobce uvádí, že od provedeního šetření zarostl pozemek náletovými dřevinami a keři, lze předpokládat, že nedosáhly takového vzrůstu, který by odůvodňoval vydání souhlasu ke kácení dřevin. K tvrzení, že žalovaný nepromítl změnu podmínky

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

závažného stanoviska ze dne 11. 12. 2023, č. j. MHMP-244856/2023, do výroku svého rozhodnutí, žalovaný podotkl, že s dodatkem byl žalobce seznámen (viz seznámení s podklady rozhodnutí č. j. MHMP 47338/2024). Dále žalovaný uvedl, že není zřejmé a žalobce ani neuvádí, jakým způsobem se ho tato skutečnost dotkne. Žalovaný, v postavení dotčeného orgánu, přezkoumal příslušné závazné stanovisko a zrušil podmínky č. 1 až 4 (které stavební úřad zařadil do podmínek pro provedení stavby jako podmínku č. 37). Tyto podmínky byly zrušeny pro nadbytečnost, neboť požadavek podmínky č. 1 vyplývá z legislativy a obsah podmínek č. 2–4 vyplývá z dokumentace. Tyto podmínky byly nahrazeny podmínkou ve znění: „*Podmínka: Užívání stavby retenčně akumulární nádrže a vsakovacího objektu bude v souladu s ČSN 759010 Vsakovací zařízení srážkových vod a TNV 759011 Hospodaření se srážkovými vodami.*“. V rámci odvolacího řízení v reakci na odvolací námitky stavebník doplnil projektovou dokumentaci formou její revize z 08/2023, a to tak, aby bylo možné posoudit, zda jsou splněny podmínky hydrogeologa. Dokumentaci stavebník doplnil také prohlášením hydrogeologa, který potvrdil, že projektová dokumentace podmínky stanovené v hydrogeologickém vyjádření splňuje. Stavebník doplnil projektovou dokumentaci k danému záměru o tyto dokumenty: 1. Technická zpráva s dodatkem, vypracovaným Ing. Jaroslavem Borovičkou a Ing. Petrem Slavičkem, dne 08/2023, ve které doplnil informace o splnění požadavků daných v inženýrskogeologickém a geotechnickém průzkumu, závěrečné zprávě, vypracované RNDr. Tomášem Heřtem, odborná způsobilost v inženýrské geologii a hydrogeologii, č. 2102/2009, v 05/2021; 2. Situace – vsakování, vypracovaná Ing. Petrem Slavičkem, dne 12/2017, revize 08/2023, se změnou zákresu umístění vsakovacího objektu, bezpečnostního přepadu a úpravy popisu akumulární jímky nově na retenčně akumulární jímku; 3. Výkres: řezy – retenční-akumulární jímky se vsakovacími žebry, vypracovaným Ing. Petrem Slavičkem, dne 12/2017, revize 08/2023, se změnou přepadového potrubí z retenčně akumulární nádrže do vsakovacího objektu a rozšíření šterkového obsypu kolem vsakovacích bloků. Tato doplněná část dokumentace obsahuje dotčená znění požadavků stanovených ČSN 759010 Vsakovací zařízení srážkových vod a TNV 759011 Hospodaření se srážkovými vodami. Správní orgány nemají povinnost přebírat všechny podmínky ze závazných stanovisek do svého rozhodnutí, neboť stavebník/žadatel je povinen tyto podmínky splnit i bez jejich převzetí do rozhodnutí. Z doplněné dokumentace jednoznačně vyplývá povinnost dodržet požadavky uvedených normových ustanovení. Ponechání nadbytečných podmínek, které vyplývají z projektové dokumentace a ze zákona, a nepřevzetí podmínky, jejíž obsah též vyplývá z projektové dokumentace, nepůsobí nezákonnost napadeného rozhodnutí. Dále žalovaný uvedl, že díky posunu vsakovacího tělesa dále od pozemku žalobce oproti původnímu návrhu budou dešťové vody zasakovány ve větší vzdálenosti od hranice pozemku žalobce. Dojde tak ke zmenšení možného případného negativního vlivu na pozemek žalobce, resp. pozemek žalobce nemůže být zasakováním nijak ovlivněn.

16. K šestému žalobnímu bodu žalovaný sdělil, že dle znění § 13a odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. musí společné povolení obsahovat „*popis prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě*“. V napadeném rozhodnutí jsou stanoveny podmínky umístění stavby č. 4. až 8., které obsahují potřebné údaje o rozměrech a tvaru stavby, včetně počtu podlaží. Počet bytů ani hrubá podlažní plocha není povinným údajem o stavbě rodinného domu. Např. počet bytů, kdy v rodinném domě mohou být maximálně tři byty, nemá žádný vliv na další sledovaný soulad s právními předpisy. Dále jsou v prvostupňovém rozhodnutí stanoveny podmínky pro provedení stavby, a to že stavba bude provedena podle předložené projektové dokumentace se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

specifikací její kapacity. Popis rodinného domu spočívající v umístění místností v jednotlivých podlažích je v rozhodnutí uveden, z to popisu vyplývá počet bytových jednotek. Neuvedení počtu bytů v rodinném domě nepůsobí nezákonnost rozhodnutí. Součástí správního spisu je projektová dokumentace, ze které tyto skutečnosti bez jakýchkoli pochybností vyplývají.

17. K tvrzením uvedeným v sedmém a osmém žalobním bodě žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že z dokumentace jednoznačně vyplývá, že veškeré práce spojené se zajištěním stavební jámy jsou výhradně na pozemku stavebníka.
18. V replice ze dne 7. 6. 2024 žalobce zopakoval argumentaci uvedenou v žalobě. K námitce ochrany lesa žalobce doplnil, že dne 4. 6. 2024 mělo dojít k pádu stromu z přilehlého lesního pozemku na staveniště, kde došlo k poškození stavebního vybavení a dočasného oplocení. V této souvislosti zopakoval své námitky směřující proti umístění akumulární nádrže a vsakovacího tělesa, které může podmáčet půdu a narušit stabilitu vzrostlých stromů. K nedoložení souhlasu s kácením dřevin žalobce namítal, že žalovaný nijak nepodložil svůj závěr o tom, že náletové dřeviny nemohou být dostatečně vzrostlé a v rámci kácení keřových porostů je rozhodující jejich výměra, nikoli vzrůst. K rozporu napadeného rozhodnutí s § 149 odst. 1 správního řádu žalobce uvedl, že obsah závazného stanoviska je závazný jen pro rozhodnutí správního orgánu, nikoli pro jiné osoby, pro které se stává závazný teprve převzetím do výroku správního rozhodnutí.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení s takovým postupem nevyjádřil nesouhlas.
21. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 51 odst. 2 správního řádu musí být o provádění důkazů mimo ústní jednání účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.
 - Podle § 20 odst. 1 PSP musí být při umisťování staveb přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce.
 - Podle § 21 odst. 3 písm. b) PSP podle těchto parametrů se v území uplatní převážně stavební čára otevřená, která vymezuje hranici zastavitelné a nezastavitelné části bloku,
 1. jejíž zástavba nesmí nikde ustupovat a
 2. která nesmí být v celé své délce souvisle a úplně zastavěná.
 - Podle § 30 odst. 1 PSP oplocení pozemků na hranici s veřejným prostranstvím musí svými prostorovými parametry a charakterem vhodně navazovat na oplocení v místě obvyklé.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

- Podle § 13a odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. společné povolení, kterým se schvaluje stavební záměr, obsahuje popis prostorového řešení stavby, zejména její půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě,

22. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

23. Úvodem vypořádání námitek žalobce soud uvádí, že žalobce v podané žalobě v podstatné míře zopakoval námitky již uplatněné v průběhu správního řízení, přičemž často pomíjí argumentaci prvostupňového orgánu a žalovaného uvedenou v dotčených rozhodnutích. Námitky žalobce tak již vypořádával nejprve prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí a následně žalovaný v napadeném rozhodnutí. Za této situace žalobce, který vůči vypořádání svých námitek ze strany správních orgánů neuplatnil konkrétní a usouvzažňené pochyby, argumentaci správních orgánů konkrétně nevyvrací, s jednotlivými úvahami přímo nepolemizuje, ale jen znovu opakuje to, na co už bylo reagováno, neotvírá soudu možnost, aby působil jako arbitr mezi konkurujícími argumenty. Role soudu proto zůstává v tom, aby přezkoumal, zda úvahy správních orgánů, respektive žalovaného jsou racionální a logicky soudržné, přičemž v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí soud neshledal žádný deficit, který by měl vliv na zákonnost rozhodnutí. Soud proto u jednotlivých námitek vycházel z podstaty vypořádání námitek ze strany žalovaného s tím, že v podrobnostech odkazuje na napadené rozhodnutí.
24. *V prvním žalobním bodě* žalobce namítal rozpor záměru s urbanistickým charakterem území, nerespektování stávající zástavby, velkou zastavěností a výšku záměru vůči jeho pozemku (nadměrnost stavby, zahuštění zástavby), nedostatečný odstup záměru od hranice pozemku žalobce a jeho stavby, nepřípustné zhoršení osvětlení a oslunění stavby žalobce, nerespektování požadavků na oplocení. Tento žalobní bod neshledal soud důvodným. Předně část tvrzení žalobce je ryze obecná, a to přestože rozporuje zcela konkrétní vypořádání jeho námitek v napadeném rozhodnutí. Pouze povšechná tvrzení žalobce nikterak nereagující na zcela určitá sdělení žalovaného již ze samotné podstaty nemohou být úspěšná, neboť nejsou způsobila zpochybnit závěry žalovaného.
25. Soud za zcela obecné považuje tvrzení o rozporu záměru s urbanistickým charakterem území, nerespektování stávající zástavby, velkou zastavěností a výšku záměru. V tomto případě žalovaný žalobci sdělil, co se rozumí urbanistickou strukturou města, s tím že v daném případě je založena. Dále pak žalovaný odkázal na prvostupňové rozhodnutí, které dostatečně podrobně urbanistickou strukturu popsalo (viz zejména str. 27). Z prvostupňového rozhodnutí zvláště vyplývá, že záměr se umísťuje do plochy s využitím OB – čistě obytné, která vymezuje území určené pro bydlení, bez stanoviska kódu míry využít plochy, tj. v území stabilizovaném. V okolní zástavbě převažují izolované rodinné domy a vily s vymezenými zahradami a případně s drobnými doplňkovými objekty. Konkrétně v okolí záměru jsou stavby s třemi nadzemními podlažími s plochou, sedlovou či mansardovou střechou (viz např. stavby na pozemku parc. č. XG, parc. č. XH, parc. č. XI). Relevantní pozemky mají rozdílnou zastavěnou plochu od 265 m² (pozemek žalobce) po 155 m² (pozemek parc. č. XJ). Zastavěnost nadzemní části pozemku činí od 33 % (pozemek parc. č. XK, XL a XJ) do 41 % (pozemek parc. č. XK, XL a XM). Okolní pozemky tvoří dokonalý čtverec. Záměr je třípodlažní rodinný dům (s jedním bytem) s ustupujícím podkrovím se zastavěnou plochou 237 m² a zastavěností 33 %. Pokud jde o výšku, prvostupňový orgán poukázal na skutečnost, že se záměr nachází v území s výškovou hladinou II., s výškou staveb 0 až 9 m, přičemž předmětná stavba má výšku 6,3 m. K architektonickému řešení (postupné ustoupení jednotlivých pater záměru) prvostupňový

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

orgán poukázal na obdobnou stavbu nacházející se v okolí (viz č. p. X). S ohledem na uvedené správní orgány shledaly, že záměr svými parametry nikterak nevybočuje z charakteru okolní zástavby. Žalovaný v napadeném rozhodnutí následně doplnil hodnocení záměru vzhledem ke specifickému tvaru pozemku. Soud hodnocení záměru z hlediska jeho souladu s urbanistickým charakterem území, respektive s § 20 PSP považuje za racionální a logické. Toto hodnocení současně neskýtá podklad pro tvrzení žalobce o nadměrnosti záměru a zahuštění stávající zástavby. Odkaz žalobce na § 11 odst. 2 PSP je mimoběžný, neboť se vztahuje na vymezování pozemků vzniklých dělením. Dotčený pozemek parc. č. XA již vymezen byl. Ostatně tomu odpovídá i skutečnost, že je předmětný pozemek zapsán v katastru nemovitostí.

26. Rovněž obecné je tvrzení žalobce o nedostatečném odstupu záměru od hranice jeho pozemku a stavby. V tomto případě soud odkazuje na napadené rozhodnutí (viz strana 6), kde se žalovaný zabýval obdobnou námitkou žalobce. Žalobci tak bylo sděleno, na základě jakých skutečností a důvodů měl žalovaný za to, že záměr splňuje požadavky PSP na odstup od hranice sousedního pozemku a od sousední stavby. Konkrétně pokud jde o odstup záměru od hranice pozemku žalobce, bylo žalovaným objasněno, že se v daném případě odstup 3 m neuplatní, neboť jsou splněny podmínky § 29 odst. 2 písm. e) PSP. Uvedený závěr žalobce nikterak nerozporoval. V případě odstupu záměru od stavby žalobce bylo žalovaným uvedeno, že ve stěně stavby žalobce orientované k záměru je umístěno okno bazénu, nikoliv obytné místnosti, pro kterou je nutné prokázat dodržení odstupové vzdálenosti odstupovým úhlem. Ve stěně 1. NP záměru směrem ke stavbě žalobce nejsou umístěny žádné otvory. S ohledem na uvedené měl žalovaný za to, že požadavky § 28 odst. 1 PSP byly splněny. Ani tento závěr žalovaného žalobce nezpochybňoval, pouze tvrdil, že nesoulad s tímto ustanovením nebyl namítán. Právě toto ustanovení je však pro věc relevantní, neboť upravuje odstupy okolních budov. Žalobce pak konkrétní porušení ustanovení PSP neuvedl. Tvrzení žalovaného soud ověřil v podkladech správního spisu. Soud i v tomto případě považuje vypořádání námítky žalobce žalovaným za racionální a logické.
27. Tvrzení o nepřijatelném zhoršení osvětlení a oslunění žalobce odvozoval od situování záměru jihozápadním směrem a velikosti záměru. Naproti tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na *Studii zastínění* vypracovanou společností DEKPROJEKT s.r.o. v listopadu 2018, podle které obytné místnosti v okolních objektech, tj. včetně stavby žalobce jsou dostatečně prosluněny. V okně O5 v přízemí domu žalobce není splněn požadavek hodnoty činitele denní osvětlenosti roviny zasklení 32,0 %, a proto bylo posouzeno denní osvětlení i v interiéru této místnosti. Z hlediska požadavku na denní osvětlení dle příslušné ČSN je obytná místnost vyhovující. Závěry uvedené studie nejsou schopna tvrzení žalobce o situování záměru a velikosti záměru jakkoliv zpochybnit. Jiné podklady žalobce k prokázání svého tvrzení nedoložil. Za uvedené situace soud nemá důvod považovat vypořádání tvrzení žalobce žalovaným za nezákonné. Soud toliko doplňuje, že jestliže správní orgány dospěly k závěru, že záměr svým charakterem odpovídá stavbám v okolí, nelze mít za to, že by vliv této stavby byl nesrovnatelně vyšší, než je přiměřené poměrům daného území. Takový závěr by byl v rozporu s rozumným uvažováním.
28. Konečně ani tvrzení o nerespektování požadavku na oplocení dle § 30 PSP neshledal soud důvodným. Uvedenou námitkou se jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný zabývali ve svých rozhodnutích a žalobci zejména sdělili, že se v dotčeném místě střídá několik typů oplocení, přičemž zjednodušený popis poměřovaného plotu je plná podezřívka s poloprůhlednou vrchní částí do výše 1,8 m. S ohledem na plot záměru, tj. plot do výšky

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1,8 m tvořený neprůhlednou podezdívkou do velikosti 1,2 m a průhlednou konstrukcí z čirého skla, měly správní orgány za to, že splňuje podmínky § 30 PSP. Dle soudu na základě tvrzení žalobce o vyšší podezdívce a použití skla u plotu záměru nelze dospět k závěru o porušení § 30 PSP. Ustanovení § 30 odst. 1 PSP vyžaduje, aby oplocení vhodně navazovalo na oplocení v místě obvyklé, nikoli aby bylo shodné nebo podobné. To oplocení záměru splňuje. Pouze na základě vyšší podezdívky a použití skla nelze mít za to, že oplocení záměru neváže na obvyklé oplocení daného místa. Podezdívky plotu nejsou v daném místě shodné, přičemž např. podezdívka plotu parc. č. XN dosahuje 0,75 m (viz str. 29 prvostupňového rozhodnutí) a vrchní část oplocení je poloprůhledná s použitím rozlišného materiálu (dřevěné a kovové plaňky, drátěné pletivo). Plot záměru svými hlavními charakteristikami, tj. podezdívkou a vrchní částí, pokračuje v trendu obvyklého oplocení místa. Ani v tomto případě nelze dospět k závěru, že by úvaha žalovaného jakkoliv vybočila z mezí § 30 odst. 1 PSP.

29. Z napadeného rozhodnutí tedy vyplývá, že se žalovaný řádně zabýval všemi námitkami žalobce a žalobci sdělil, na základě jakých skutečností a důvodů a jakou úvahou dospěl k závěru o jejich nedůvodnosti. Napadené rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelné. Pokud pak žalobce v podané žalobě namítá, že byla pominuta souvislost námitek, pak soud uvádí, že z formulace této námítky není zřejmé, co mělo být ze strany žalovaného opominuto. Soud toliko v obecné rovině připouští, že za určitých specifických podmínek by dodržení stanovených limitů v souhrnu nemuselo k zachování pohody bydlení postačovat, avšak žalobce v projednávané případě žádné takové specifické podmínky blíže nekonkretizoval. Pokud se snad žalobce domníval, že oněmi specifiky jsou tvar pozemku a velikost stavby, soud již uvedl výše, že se nejedná o parametry, které by samy o sobě, případně ve spojení s jinými mohly vést k závěru o nesouladu stavby s PSP.
30. K tvrzení žalobce, že žalovaný pouze odkázal na prvostupňové rozhodnutí a závazná stanoviska, soud uvádí, že žalovaný sice k vypořádání námitek žalobce částečně použil odkaz na prvostupňové rozhodnutí a zopakoval závěry závazných stanovisek, v uvedeném postup však soud neshledal pochybení. Předně tento postup byl vyvolán samotným žalobcem, který na vypořádání námitek ze strany prvostupňového orgánu a dotčených orgánů věcně nereagoval a pouze je zopakoval, případně doplnil. Ztotožnil-li se žalovaný se závěrem prvostupňového orgánu, nic žalovanému v odkazu na toto rozhodnutí nebránilo. Opětovně vypořádání již jednou řádně vypořádaných námitek soud nepovažuje za opodstatněné. Pokud jde o závazná stanoviska dotčených orgánů soud připomíná, že prvostupňový orgán a ani žalovaný nedisponují pravomocí k posouzení odborných otázek, a tedy nezbyvá jim než závěry dotčených orgánů zopakovat. V tomto případě mohou pouze správní orgány přezkoumat, zda se dotčené orgány vyrovnaly se všemi uplatněnými námitkami, což se v projednávaném případě stalo. K tvrzení žalobce, že orgán územního plánování není příslušný k posouzení souladu stavby s PSP a že dotčené orgány nejsou oprávněny posoudit stavbu ve vztahu k narušení pohody bydlení, soud uvádí, že z prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí vyplývá, že soulad záměru s PSP, stejně jako vliv záměru na pohodu bydlení byl posouzen prvostupňovým orgánem a následně žalovaným. Pokud je v některých případech poukázáno na závazné stanovisko MMR, případně jiného dotčeného orgánu, je tak činěno proto, že problematiky, kterými se zabývají dotčený orgán a prvostupňový orgán, jsou podobné (např. posouzení souladu záměru s § 20 PSP a posouzení záměru z hlediska souladu s územním plánem, tj. posouzení záměru z hlediska souladu se stávající urbanistickou strukturou) nebo závěry, ke kterým dotčené orgány

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dospěly, jsou východiskem posouzení prvostupňového orgánu, respektive žalovaného. Z uvedeného však nelze dovozovat, že by správní orgány svým povinností nedostály.

31. S ohledem na výše uvedené soud neshledal první žalobní bod důvodným.
32. *Prisvědčit nelze ani druhému žalobnímu bodu.* Podstata druhého žalobního bodu spočívá v rozporování závěru správních orgánů, podle kterého je v daném místě stavební čára volná, naproti tomu žalobce tvrdí, že se v daném případě jedná o stavební čáru otevřenou. Při posouzení uvedené námitky soud vyšel z § 21 odst. 3 písm. b) PSP. Z tohoto ustanovení vyplývá, že aby se jednalo o stavební čáru otevřenou, musí být splněna podmínka uvedená pod bodem 1., a to že zástavba nesmí nikde ustupovat. Tato podmínka není v projednávaném případě splněna. Z výkresu č. C.4.2 – „Katastrální situační výkres – stavební čára“ vyplývá, že jednotlivé stavby jsou od komunikace na pozemku parc. č. XB umístěny v odlišných vzdálenostech. I když lze přisvědčit žalobci, že v některých případech jsou rozdíly v odstupech marginální (viz parc. č. XO, parc. č. XP, parc. č. XC, parc. č. XQ, kde se objevuje odlišnost max +/- 0,2 m), nic to nemění na ústupu těchto staveb. Zásadní odlišnost v ústupu pak vykazují stavby na pozemku parc. č. XR, ústup 3,130 m, a parc. č. XS ústup 3,9 m. I kdyby soud přisvědčil tvrzení žalobce, že v případě stavby na pozemku parc. č. XR je nutno zohlednit zastřešený vstup dle § 24 odst. 1 písm. e) PSP, nic by to neměnilo na skutečnosti, že i po zohlednění tohoto zastřešení by předmětná stavba ustupovala, byť v menší míře. Pokud jde o stavbu na pozemku parc. č. XS žalobce sice tvrdí, že je od předmětné komunikace vzdálena 5 m, avšak nikterak nedokládá, mezi jakými místy byla tato vzdálenost měřena. Žalobce tak dle soudu nikterak nezpochybnil tvrzení žalovaného, že vzdálenost této stavby od komunikace je 3,9 m, to vše platí tím spíše, že žalovaný v napadeném rozhodnutí upozornil, že její skutečný stav neodpovídá snímku katastrální mapy. Na základě shora uvedeného soud přisvědčil závěru správních orgánů, že se v daném případě jedná o stavební čáru volnou, respektive, že nejsou splněny podmínky § 21 odst. 3 písm. b) PSP, aby bylo možno stavební čáru v daném případě považovat za otevřenou. Pro úplnost soud uvádí, že odkaz žalobce na vyjádření podané městskou částí P. nepovažuje pro posouzení věci za relevantní, neboť městská část není oprávněna posoudit soulad záměru z hlediska PSP.
33. *Soud neshledal důvodným třetí žalobní bod.* Podstata třetího žalobního bodu spočívá v rozporování souladu záměru s územně plánovací dokumentací. Obdobnou námitkou se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí (viz strana 16 a násl.). Žalobci tak bylo předně sděleno, že posouzení souladu záměru s územním plánem náleží do kompetence orgánu územního plánování, nikoliv prvostupňového orgánu, případně žalovaného. Z uvedeno důvodu bylo vyžádáno příslušné závazné stanovisko (viz stanovisko ze dne 9. 2. 2018, č. j. MHMP 231613/2018, doplněné vyjádřením ze dne 3. 1. 2019, č. j. MHMP 420/2019), které bylo v rámci odvolacího řízení přezkoumáno MMR. V rámci přezkumu bylo MMR do výroku doplněno parc. č. pozemku a ve zbytku bylo závazné stanovisko potvrzeno (viz závazné stanovisko MMR ze dne 1. 12. 2020, č. j. MMR-42050/2021-81). Žalobce tak byl informován, že pozemek, na kterém je umístován záměr (parc. č. XA) náleží do zastavitelného území s funkčním využitím plochy OB – čistě obytné. Hlavním využitím této plochy je bydlení. Dále bylo žalobci sděleno, že MMR dospělo k závěru o souladu záměru s regulativy pro stabilizované území, když mělo za to, že záměr dotváří stávající urbanistickou strukturu a že se nejedná o rozsáhlou stavební činnost. Tvrdí-li žalobce, že se v projednávaném případě nejedná o zachování nebo rehabilitaci stávající urbanistické struktury, míjí se se závěry závazného stanoviska MMR, potažmo napadeného rozhodnutí. K závěru o dotvoření urbanistické struktury dospělo MMR na základě skutečnosti, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

předmětný stavební pozemek nebyl dosud zastavěn a že se v okolí záměru vyskytují stavby obdobných parametrů (výška, podlažnost), kterými se vyznačuje záměr. Obdobné stavby MMR v závazném stanovisku odpovídajícím způsobem popsalo (blíže viz str. 5 závazného stanoviska MMR). K závěru, že se v projednávaném případě nejedná o rozsáhlou stavební činnost, dospělo MMR na základě zjištění, že se v relevantním území nacházejí stavby, které vykazují srovnatelné parametry zastavěnosti, podlažnosti apod. I v tomto případě MMR uvedlo konkrétní výčet podobných staveb (viz str. 5 závazného stanoviska MMR a str. 18 napadeného rozhodnutí). Své úvahy MMR dále k námitce žalobce v závazném stanovisku rozvinulo (viz str. 6 až 8 napadeného rozhodnutí).

34. Na základě shora uvedeného nelze dospět k závěru, že by ze závazného stanoviska MMR nebylo zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospělo MMR k závěru o splnění příslušného regulativu stabilizovaného území. Tvzení žalobce, že stavba vybočuje z charakteru daného místa a že urbanistickou strukturu narušuje a nadměrně zahušťuje, nemá oporu v závazném stanovisku MMR, respektive napadeném rozhodnutí. Soud pak akcentuje, že žalobce nikterak nerozporoval MMR uváděný výskyt podobných staveb, respektive staveb se stejnými parametry, jakými disponuje záměr. Na základě shora uvedeného má soud za to, že se žalovaný námitkou žalobce zabýval a žalobci sdělil, proč jeho námitka nebyla shledána důvodnou. Stejně tak bylo žalobci objasněno, proč bylo odkazováno na závazné stanovisko MMR. Napadené rozhodnutí tak v této části není nepřezkoumatelné. Nadto soud uvádí, že námitka žalobce je i obecná, neboť není zřejmé, s jakým konkrétním tvrzením žalobce se žalovaný, případě MMR nevypořádali, respektive k jakým skutečnostem nebylo přihlédnuto, nebo jaké okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu nebyly zjištěny.
35. K tvrzení žalobce, podle kterého je záměr navržen do území se zvýšenou ochranou zeleně, soud uvádí, že i touto námitkou se MMR zabývalo v závazném stanovisku, respektive žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobci tak bylo ze strany MMR, potažmo žalovaného sděleno, že pojem „území se zvýšenou ochranou zeleně“ je dle územního plánu prvkem informativním a nejedná se o závazný regulativ. Pozemek záměru je zahrnut do zastavitelného území s funkčním využitím OB, které umožňuje umisťovat stavby s funkcí bydlení. Zeleň na zastavitelných pozemcích staveb pro bydlení má pouze doplňkovou funkci. V daném území se z hlediska celkové zastavěnosti pozemku nachází stavby s obdobným či vyšším rozsahem zpevněných ploch, tzn. s obdobným či nižším rozsahem zeleně na svých pozemcích jako předmětný záměr. S ohledem na uvedené dospělo MMR k závěru, že ani z tohoto hlediska záměr nevybočuje z charakteru území. Výše uvedené vypořádání námítky žalobce soud považuje za přezkoumatelné a logické a ztotožňuje se s ním. Toto vypořádání v plném rozsahu vyvrací tvrzení žalobce uvedené v podané žalobě. Jinými slovy tvrzení žalobce, že zástavba dotčeného pozemku je nepřípustná, nemá oporu v závazném stanovisku MMR, respektive územním plánem, který výstavbu na dotčeném pozemku při splnění podmínek daných územním plánem a právními předpisy umožňuje. Na uvedeném nic nemění žalobcem avizovaná bezprostřední blízkost lesa.
36. Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že závazné stanovisko MMR obsahuje náležité úvahy MMR o souladu předmětného záměru s regulativy územního plánu, a to včetně odpovídajícího vypořádání námitek žalobce. Soud tak závazné stanovisko MMR neshledal nezákonným.
37. Tvrzení žalobce, podle kterých nebyl seznámen se závazným stanoviskem MMR a že mu nebyla dána možnost se k němu vyjádřit, nemá oporu v žalovaném předloženém správním

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

spisu. Ze správního spisu mj. vyplývá, že žalobce (ať už sám nebo prostřednictvím svého právního zástupce) opakovaně nahlížel do správního spisu u prvostupňového orgánu a u žalovaného. Konkrétně u prvostupňového orgánu se tak mj. stalo dne 5. 9. 2022 a dne 14. 11. 2022, u žalovaného pak dne 22. 1. 2024 a dne 24. 1. 2024. V době, kdy žalobce do správního spisu nahlížel, již bylo jeho součástí závazné stanovisko MMR. Uvedená skutečnost vyplývá nejen z přehledu řádně a detailně vedeného obsahu prvostupňového správního spisu, který mj. uvádí i datum vložení tohoto stanoviska do spisu (16. 9. 2021), ale zejména z vlastního obsahu velmi pečlivě vedeného prvostupňového správního spisu. Protože závazné stanovisko MMR bylo obsahem správního spisu, do kterého žalobce opakovaně nahlížel, nelze dospět k jinému závěru, než že se žalobce mohl se závazným stanoviskem MMR seznámit a v průběhu správního řízení se k němu mohl vyjádřit, ať už samostatně nebo na základě některých z výzev správních orgánů (viz např. výzva prvostupňového orgánu ze dne 20. 10. 2022, č. j. P4/4922252/22/OST/RAZ, a ze dne 25. 1. 2023, č. j. P4/034386/23/OST/RAZ, nebo výzva žalovaného ze dne 11. 1. 2024, č. j. MHMP 47338/2024). Neučinil-li tak, nelze tuto skutečnost klást k tíži žalovaného. Správní spis neskýtá podklad ani pro závěr, že na existenci tohoto stanoviska nebyl žalobce správními orgány upozorněn. Na závazné stanovisko MMR totiž odkazuje předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2021, č. j. MHMP 16314289/2021, vydané ve věci žádosti stavebníka a kterým bylo zrušeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 25. 5. 2020, č. j. P4/042013/19/OST/RAZ. Žalobce tak o existenci závazného stanoviska musel vědět.

38. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti neshledal soud třetí žalobní bod důvodným.
39. *Rovněž k čtvrtému žalobnímu bodu* soud odkazuje na napadené rozhodnutí, ve kterém se žalovaný zabýval zcela obdobnou námitkou žalobce. V rámci vypořádání této námítky ze strany žalovaného bylo poukázáno na příslušná závazná stanoviska, konkrétně závazné stanovisko Ministerstva zemědělství ze dne 1. 12. 2020, č. j. 60406/2020-MZE-16231, ve znění závazného stanoviska ze dne 16. 1. 2013, sp. zn. S-MHMP-1062883/2012/1/OZP/VI. Soud předesílá, že rovněž v tomto případě nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že se závazným stanoviskem Ministerstva zemědělství nebyl seznámen a nemohl se k němu vyjádřit, a to ze zcela obdobných důvodů, pro které nepřisvědčil stejnému tvrzení v případě závazného stanoviska MMR (viz výše). I v tomto případě bylo závazné stanovisko Ministerstva zemědělství do správního spisu zařazeno dne 16. 9. 2021, a tedy předcházelo době, ve které žalobce do správního spisu nahlížel. Žalobce tak měl možnost se s ním seznámit a následně se k němu vyjádřit.
40. V závazném stanovisku Ministerstva zemědělství bylo žalobci zejména sděleno, že ministerstvo sice shledalo, že posuzované záměry jsou odlišné, avšak tuto odlišnost nepovažovalo za zásadní. Při posouzení Ministerstvo zemědělství vycházelo ze situačních nákresů. Dále Ministerstvo zemědělství poukázalo na dodržení minimální vzdálenosti rodinného domu a terasy od okraje lesa, přičemž zdůraznilo, že od předchozího návrhu se vzdálenost rodinného domu od okraje lesa zvětšila. Na základě posouzení záměru, charakteru pozemku bezprostředně souvisejícího s pozemkem záměru (pozemek parc. č. XT), včetně jeho porostu, a taktéž situace v okolí, dospělo Ministerstvo zemědělství k závěru, že navržený rodinný dům nemá negativní přímý vliv na existenci lesa a plnění všech jeho funkcí. Pokud jde o nepřímé ohrožení lesa a plnění všech jeho funkcí, Ministerstvo zemědělství uvedlo, že je vzdálenost záměru menší než absolutní výšková bonita dřevin rostoucích na pozemku parc. č. XT (24 m a 26 m), avšak tu mají všechny domy v ulici P. přiléhající k lesu, neboť se nacházejí v minimální vzdálenosti cca 15 m. Rodinný

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dům na pozemku parc. č. XU je pak v minimální vzdálenosti 4,29 m od okraje lesa. Ministerstvo zemědělství mělo za to, že ačkoliv se záměr nachází v menší vzdálenosti než domy v ulici P., jeho realizace nezvýší přímé ohrožení lesa oproti současnému stavu, a to s ohledem na to, že rodinný dům má být vybudován v jedné linii s ostatními domy v ulici. K tomu Ministerstvo zemědělství poukázalo na legitimní očekávám podle § 2 odst. 4 správního řádu, pokud záměr nezvýší nepřímé ohrožení lesa, což se nestalo, a na již v současné době existující nadzemní stavby v těsné blízkosti lesa [viz parc. č. XV (2,55 m) a parc. č. XP (0 m)]. Konečně mělo Ministerstvo zemědělství za to, že stavba domovní dešťové kanalizace a akumulací jímky je stavbou podzemní, a proto nemůže nepřímo ohrožovat existenci lesa a plnění všech jeho funkcí ve vztahu k § 22 lesního zákona.

41. Dle soudu je stanovisko Ministerstva zemědělství plně přezkoumatelné, neboť z něho jednoznačně vyplývá, na základě jakých skutečností a důvodů a jakou úvahou ministerstvo ke svým závěrům dospělo. Soud nesouhlasí se žalobcem, že nelze srovnávat stavbu záměru a stavby v ulici P. Případným pádem stromu jsou vzhledem k výskytu vzrostlého porostu v okolí staveb v ulici P. ohroženy všechny domy, neboť výška stromů je větší než vzdálenost těchto domů od hranice lesního pozemku. Navíc v obdobné vzdálenosti od okraje lesa se v ulici P. již rodinný dům nachází (viz rodinný dům na pozemku parc. č. XU, který je ve vzdálenosti 4,29 m). Žalobce sice umístění tohoto domu v podané žalobě zlehčuje, avšak to nic na skutkové situaci nemění. Použití zásady legitimního očekávání podle § 2 odst. 4 správního řádu tak bylo oprávněné.
42. Námitky žalobce ohledně ohrožení kořenového systému považuje soud za spekulativní a ničím nedoložené. Nadto v případě žalobcem tvrzeného ohrožení kořenového systému stromů by byl zejména ohrožen pozemek záměru, nikoliv pozemek žalobce. Soud pak má rovněž za to, že ve vztahu k akumulací jímce a vsakovacímu žebro je žalobcovo tvrzení značně oslabeno vzdáleností od okraje lesa, rozsahem prací a hloubkou, ve které se práce odehrávají. K odkazu žalobce na stanovisko žalovaného ze dne 11. 1. 2013, č. j. S-MHMPO/1581229/2012/RVP/III/1023/Fra, rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2006, č. j. MHMP-227766/2005/OOP-IV-886/R-52/2006/Fi, a rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 19. 5. 1993, č. j. výst. 1279/93/Koš, která jsou obsahem správního spisu předloženého žalovaným, soudu nezbyváá než ve shodě s žalovaným konstatovat, že se zabývala jinými záměry, přičemž k dotčenému záměru byla předložena všechna potřebná souhlasná závazná stanoviska. K poukazu žalobce na revizi projektové dokumentace provedenou v 8/2023 soud uvádí, že důvodem této revize bylo umožnění posouzení projektové dokumentace z hlediska splnění podmínky hydrogeologa. V rámci této revize došlo např. k posunutí vsakovacího objektu do pozemku žalobce [vsakovací objekt (žebro) součástí projektové dokumentace jako takové byl]. Podstata revize projektové dokumentace z 8/2023 tedy nemohla mít vliv na posouzení záměru z hlediska ochrany lesa.
43. S ohledem na shora uvedené soud považuje závazné stanovisko Ministerstva zemědělství za přezkoumatelné a zákonné. Čtvrtý žalobní bod tedy neshledal soud důvodným.
44. *V rámci pátého žalobního bodu* žalobce uplatnil řadu tvrzení. Nejprve namítal, že mu nebylo umožněno se účastnit ohledání na místě, čímž byl zkrácen na svých právech. Ze správního spisu soud zjistil, že po zahájení předmětného řízení dne 14. 2. 2019 provedla oprávněná úřední osoba dle úředního záznamu (viz č. l. 26/8 správního spisu) dne 10. 9. 2019 ohledání na místě pozemku parc. č. XA z komunikace P. Na místě bylo zjištěno, že na uvedením pozemku byl odstraněn strom – ořešák královský (viz usnesení prvostupňového orgánu ze dne 22. 8. 2019, č. j. MC P-KU 02587/2019, o zastavení řízení ve věci kácení dřevin

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

rostoucích mimo les) a byla pořízena fotodokumentace tvořící přílohu tohoto záznamu. Ze správního spisu nevyplývá, že by k ohledání předmětného pozemku byly přizvány jiné osoby. Na základě shora popsání úředního záznamu má soud za jednoznačně prokázané, že v projednávaném případě byl proveden důkaz ohledáním podle § 54 správního řádu.

45. Pokud však prvostupňový správní orgán provedl po zahájení řízení, jehož byl žalobce účastníkem, ohledání, aniž by o něm žalobce vyrozuměl a umožnil mu tak, aby se tohoto úkonu účastnil, postupoval v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu. Soudu není zřejmé, na základě jaké úvahy dospěl žalovaný k závěru, že „*ohledání je úkon, který nevyžaduje vyrozumění účastníků řízení podle § 94k, kromě stavebníka*“. Soud má naopak v souladu s § 51 odst. 2 správního řádu jednoznačně za to, že účastníci řízení mají zásadně právo být vyrozuměni o konání důkazu ohledáním a mají právo se tohoto dokazování účastnit a vyjádřit se k němu. Soud však současně dospěl k závěru, že uvedená vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce byl s předmětným úředním záznamem seznámen včetně jeho příloh a mohl se k němu vyjádřit. K výše uvedenému soud dospěl na základě opakovaného nahlížení žalobce do spisu (viz výše). Dále soud považuje za rozhodné i to, že výsledkem ohledání bylo pouze zjištění, že na předmětném pozemku byl odstraněn strom (ořešák královský), přičemž tato skutečnost byla zjištěna z veřejného prostranství (ulice P.). Žalobce ohledáním zjištěnou skutečnost nikterak nerozporoval. Nadto má soud za to, že vzhledem ke skutečnosti, že pozemek parc. č. XA přímo sousedí s pozemkem žalobce, je mu stav pozemku záměru velmi dobře znám. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem soud dospěl k závěru, že vada řízení spočívající v tom, že žalobce nebyl o ohledání pozemku parc. č. XA vyrozuměn, neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. K poznámce žalobce, že po provedení ohledání pozemek zarostl náletovými dřevinami a křovinami, soud připomíná závěr žalovaného, podle kterého na pozemku záměru nejsou žádné dřeviny, které by vyžadovaly souhlas/povolení kácení. Opak žalobce nedoložil.
46. Dále žalobce tvrdil, že nebylo doloženo rozhodnutí silničního správního úřadu. Zcela obdobnou námitkou se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí (viz str. 28 a 29). Žalobci tak bylo sděleno, že silniční správní úřad vydal stanovisko k připojení na pozemní komunikaci, v němž sděluje, že „*Vydané rozhodnutí o povolení připojení sousední nemovitosti parc. č. XA k. ú. X na MK P. v X, K. pod č. j.: P4/40855/OŽPAD/MAJR-13132 ze dne 13.05.2013 pro žadatele M. J. nar. X, trv. bytem K, J. nar. X, trv. bytem K. zůstává v platnosti, nedošlo k žádné změně, která by měnila rozhledové parametry a ohrozila bezpečnost a plynulost na MK P.*“. Pokud tedy žalobce ve svém tvrzení poukazuje na změnu dokumentace, soud oponuje, že po změně projektové dokumentace dle sdělení silničního správního úřadu nedošlo k žádné změně, která by měnila rozhledové parametry a ohrozila bezpečnost a plynulost na místní komunikaci P. Jinými slovy změna projektové dokumentace nebyla takového rázu, aby vyžadovala dle silničního správního úřadu vydání nového rozhodnutí. Uvedený závěr nemůže být zpochybněn prostým tvrzením o změně projektové dokumentace, neboť na tuto skutečnost silniční správní úřad reagoval a neshledal ji důvodem pro změnu rozhodnutí nebo vydání nového.
47. Žalobce rovněž tvrdil, že není doloženo závazné stanovisko správy lesů s dotčením pozemku ve vzdálenosti 50 m od lesa. Toto tvrzení nemá podklad ve správním spisu a v napadeném rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že v dané věci bylo vydáno závazné stanovisko Ministerstva zemědělství ze dne 1. 12. 2020, č. j. 60406/2020-MZE-16231, které potvrdilo závazné stanovisko ze dne 16. 1. 2013, sp. zn. S-MHMP-1062883/2012/1/OZP/VI (viz výše). K dalším tvrzením žalobce učiněným v rámci tohoto žalobního bodu soud

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

odkazuje na vypořádání čtvrtého žalobního bodu, ve kterém se obdobnými tvrzeními žalobce zabýval.

48. Konečně žalobce vytýkal žalovanému, že nebyla do výroku rozhodnutí promítnuta změna závazného stanoviska ze dne 11. 12. 2023, č. j. MHMP 2442856/2023. K uvedenému tvrzení soud sděluje, že má za to, že by bylo jistě vhodnější do výroku napadeného rozhodnutí promítnout změnu závazného stanoviska, ke které došlo rozhodnutím ze dne 11. 12. 2023, č. j. MHMP 2442856/2023. V projednávaném případě však nelze pominout, že stavebníci jsou dle výroku prvostupňového rozhodnutí (bod 18) povinni stavět podle ověřené projektové dokumentace. Touto dokumentací pak je dle správního spisu projektová dokumentace z 12/2017 včetně její poslední revize z 8/2023. Součástí revize z 8/2023 je i „Technická zpráva – dodatek“ vypracovaná Ing. Jaroslavem Borovičkou a Ing. Petrem Slavičkem, ze které vyplývá, že záměr splňuje požadavky stanovené ČSN 759010 Vsakovací zařízení srážkových vod a TNV 7590101 Hospodaření se srážkovými vodami. Za situace, kdy z ověřené projektové dokumentace, která je pro stavebníky závazná, vyplývá, že jsou podmínky změněného závazného stanoviska dodrženy, nelze dle soudu dospět k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Jinými slovy soud má za to, že podmínky změny závazného stanoviska ze dne 11. 12. 2023, č. j. MHMP 2442856/2023, byly do výroku rozhodnutí přeneseny prostřednictvím povinnosti stavebníka postupovat podle ověřené projektové dokumentace.
49. Tvrzení žalobce, že nebyl seznámen s dodatkem hydrogeologického posudku, nemá podklad ve spisovém materiálu. Z uvedeného spisového materiálu vyplývá výše popsané opakované nahlížení do spisu, a to naposledy dne 22. 1. 2024 a dne 24. 1. 2024, k uvedeným dnům již byl předmětný dokument součástí správního spisu. Nadto soud podotýká, že obsahem dotčené revize je pouhé konstatování, že upravený projekt je v souladu s hydrogeologickým posudkem a provozování vsakovacího systému na lokalitě dle uvedených předpokladů a zásad nijak negativně neovlivní hydrogeologické poměry na lokalitě ani v jejím blízkém okolí. Tvrzení žalobce tak soud nepovažuje za důvodné.
50. Soud uzavírá, že s ohledem na výše uvedená tvrzení uplatněná v rámci pátého žalobního bodu neshledal důvodnými.
51. *Oprávněným soud neshledal šestý žalobní bod.* Podstata tvrzení žalobce spočívá ve výtce, že výrok rozhodnutí v rozporu s § 13a odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. neobsahuje údaj o počtu bytových jednotek. K tomu soud konstatuje, že dle § 13 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. by společné povolení, kterým se schvaluje stavební záměr, mělo obsahovat i základní údaje o její kapacitě. Z uvedeného ustanovení nikterak neplyne, že by tento údaj měl být ve výroku rozhodnutí. Za uvedené situace postačuje, jestliže údaj o kapacitě je obsažen v rozhodnutí. Dle soudu uvedený údaj z rozhodnutí vyplývá, neboť žalovaný výslovně v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že se jedná o rodinný dům o jedné bytové jednotce (viz strana 45 a 46). Stejně tak tato skutečnost vyplývá z odvodnění prvostupňového rozhodnutí (viz strana 28, 4. odstavec). Tato skutečnost pak vyplývá i z projektové dokumentace, na kterou odkazuje výrok prvostupňového rozhodnutí [viz např. A. Průvodní zpráva, B. Souhrnná technická zpráva, str. 25, a D.1.1 Architektonické a stavebně technické řešení, D.1.1.1 Technická zpráva, strana 4, bod c) Kapacita, užitkové plochy, obestavěné prostory, zastavěné plochy, orientace, osvětlení a oslunění]. Pro úplnost soud doplňuje, že v projektové dokumentaci je obsažen i údaj o hrubé podlažní ploše (viz např. D.1.1 Architektonické a stavebně technické řešení, D.1.1.1 Technická zpráva, strana 16). Odkaz žalobce na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

24. 8. 2009, č. j. 30 Ca 148/2008-144, nepovažuje soud za přílehlavý, a to s ohledem na odlišné skutkové okolnosti. V případě řešeném Krajským soudem v Plzni bylo vymezení území dotčeného vlivy stavby ve výroku správního orgánu I. stupně zcela opomenuto.

52. *Sedmý žalobní bod*, podle kterého není prokázáno, že nedojde k poškození nemovitostí žalobce v důsledku vibrací při provádění stavby, nepovažuje soud za důvodný. K uvedené námitce soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rovněž prvostupňového rozhodnutí, ve kterých se správní orgány zcela obdobnou námitkou žalobce zabývaly. Žalobci tak bylo sděleno, že projektová dokumentace obsahuje popis zajištění stavební jámy, včetně příslušného výkresu (AS.01a), přičemž Souhrnná technická zpráva splňuje žalobcem uvedené požadavky přílohy č. 8 část B.8. písm. d) a j) vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), a to v části B.7 písm. qq) a vv). Dále bylo žalobci sděleno, že navržený způsob zajištění stavební jámy velkopřůměrovými pilotami se běžně používá při zajištění stavebních jam staveb v prolukách, tedy v bezprostředním sousedství stávajících konstrukcí, zde je mezi pilotami a stěnou sousedního objektu vzdálenost min. 4,8 m, je tedy předpoklad, že vibrace nebudou mít žádný účinek na sousední stavbu. Konečně byl žalobce žalovaným i upozorněn, že v případě, kdy prováděním prací vznikne škoda na sousední nemovitosti, uplatňuje se obecná odpovědnost za škodu v soukromoprávní rovině. Vypořádání námitky žalovaným považuje soud za přezkoumatelné, úplné a logické. Žalovaný přezkoumal předloženou projektovou dokumentaci a dospěl k závěru, že vyhovuje požadavkům stanoveným právními předpisy. Zároveň žalobci sdělil, proč jeho obavy nepovažuje za důvodné. Žalobce naproti tomu závěr žalovaného vyvrací pouze v obecné rovině a své tvrzení nikterak nedokládá. Žalobcem poukazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu 27. 1. 2015, č. j. 8 As 41/2014-40, na věc nedopadá. V uvedeném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že se stavební úřad musí vypořádat s řádně vznesenými námitkami a že je nepřijatelné, aby rozpory mezi účastníky vyřešil tak, že plně přijme stanovisko žadatele. To se však v projednávaném případě nestalo.
53. Žalobce v podané žalobě opětovně rozporuje projektovou dokumentaci, nicméně činí tak vesměs pouze v obecné rovině. Soud tedy přezkoumal projektovou dokumentaci ve vztahu k námitce žalobce, tj. zejména dokument s označením D.1.2 Stavebně konstrukční řešení – Technická zpráva, D.1.2 Stavebně konstrukční řešení – Statistické výpočty a související výkresy (AS.01a, revize 10/2022, a AS.15, revize 10/2019), přičemž ve shodě s žalovaným má za to, že projektová dokumentace splňuje požadavky právních předpisů, tedy i žalobcem zmíněné požadavky PSP a přílohy č. 8 bodu D.1.2 písm. a) vyhlášky č. 499/2006 Sb. Součástí dokumentu D.1.2 Stavebně konstrukční řešení – Technická zpráva jsou i technologické podmínky postupu prací (viz zejména kapitola 5. Technické řešení). K tvrzení žalobce, že nebylo prokázáno, že při výstavbě nedojde k ohrožení stability a statiky stavby žalobce, soud odkazuje na závěr uvedený v dokumentu D.1.2 Stavebně konstrukční řešení – Technická zpráva, podle kterého navrhované řešení vyhovuje nárokům na zajištění stavební jámy tak, aby nedošlo k vlivu na objekty na sousedních pozemcích. Ostatně možnost vlivu záměru na stavbu žalobce vyloučil i žalovaný. S ohledem na uvedené a dále skutečnost, že žalobce svá tvrzení o narušení stability své nemovitosti nepodložil žádnými relevantními podklady, považuje soud tvrzení žalobce uplatněná v sedmém žalobním bodě za neopodstatněná a spekulativní.
54. *Přisvědčit nelze ani poslednímu osmému žalobnímu bodu*, podle kterého stavba nepřípustně zasahuje na pozemek žalobce. Obdobnou námitkou žalobce se správní orgány zabývaly v průběhu řízení a žalobci sdělily, proč ji nepovažují za důvodnou. Soud tedy odkazuje na vypořádání této námitky ze strany správních orgánů. Soud zejména akcentuje podmínku 23

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

prvostupňového rozhodnutí, podle které „Před zabíjením vrtů (průměr 900 mm) pro velkopřůmětové záporny budou vytýčeny oprávněným geodetem hranice se sousedním pozemkem parc. č. XF a XW k. ú. X. Při provádění vrtů, nesmí tyto zasáhnout na cizí pozemek a zároveň nesmí být ohrožena celá konstrukce stávajícího oplocení na pozemku parc. č. XF b k.ú. X“. Z výše uvedené podmínky vyplývá, že předmětný záměr byl povolen za předpokladu, že nedojde k zásahu do pozemku žalobce a nebude ohroženo stávající oplocení. Tuto podmínku jsou stavebníci povinni dodržet. Za situace, kdy je výrokem rozhodnutí jednoznačně stanoveno, že nesmí dojít k zásahu do nemovitosti žalobce, soud neshledal důvod, pro který by měl námitce žalobce přisvědčit. Argumenty žalobce považuje soud uvedenou podmínkou za vyvrácené.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
56. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.
57. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 31. října 2024

Milan Tauber v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.